

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 219

гр. Шумен, 21.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в закрито заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна В. Райкова

като разгледа докладваното от Румяна В. Райкова Частно наказателно дело № 20223600200379 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.243 ал.5 от НПК.

Образувано е на 02.11.2022г. по изпратена на същата дата от ШОП жалба от адв.Ц. Б. от АК – Варна като повереник на Г. С. Г. /майка и наследник на А. Г./ срещу Постановление за прекратяване на наказателно производство на ШОП от 12.09.2022г., с което на основание чл. 243 ал.1 т.1, във връзка с чл.24, ал.1, т.1 от НПК е прекратено наказателното производство по Досъдебно производство № 3/2018г. на ОСлО при ОП Шумен, входящ № 2072/2017г. на Окръжна прокуратура Шумен. Жалбоподателите изразяват недоволство от издаденото постановление, тъй като считат, че не са взети всички необходими мерки, с които да се осигури разкриването на обективната истина и че механизмът на местопроизшествието не е изяснен. Намират, че извода за наличие на основание за прекратяване на наказателното производство е несъстоятелен. Излагат подробно вижданията си по отношение на извършеното разследване. Смятат, че огледа на местопроизшествие бил извършен некомпетентно, като излагат съображенията си за това. Обсъждат процеса на събиране на доказателствата. Според тях изготвените няколко САТЕ не дават категоричен отговор на основни въпроси, изясняващи механизма на ПТП, защото поддържали основната теза за навлизане на л.а., „Форд“ в насрещната лента за движение и почивали на защитната теза на оцелялата водачка на л.а. „Фолксваген Пасат“ П. М.. Изразяват недоволство, че нямало изследвания от екип от вещи лица от

друг съдебен район. Акцентират, че гумите на л.а. „Фолксваген голф“ били 10-годишни. Анализират спирачните следи, мястото на удара и извършения следствен експеримент, обсъдени от допълнителната тричленна САТЕ, като предлагат различен анализ и изводи, които според тях е следвало да се направят и считат твърденията на вещите лице за хипотетични и некореспондиращи на доказателствата по делото, освен със защитната версия на водачката П. М.. Оспорват и извършения метод на последната експертиза – компютърна симулация, който бил неприложим в дадения случай, тъй като липсвали адекватни тригонометрични замервания на МП и не били взели предвид износеността на гумите на л.а. „Фолксваген“ при изчисляване на критичната скорост на завоя. Смятат, че причината за ПТП е загубата на контрол на л.а. „Фолксваген Пасат“ главно по субективни, но и по технически причини. Не били поставяни на вещите лица задачи да обсъдят всички варианти на механизми на ПТП, за което следвало да носи отговорност прокуратурата. Изводите на наблюдаващия прокурор почивали на предположения изградени върху хипотетични и абсурдни варианти от т.нар. следствен експеримент, който не почивал на факти, а на защитни версии. Показанията на свид.М. според тях били противоречиви, нелогични и неистински, тирове не е имало, а ударът между двете МПС бил челен за л.а. „Фолксваген“ и страничен за л.а. „Форд“. Молят за отмяна на атакуваното Постановление за прекратяване на досъдебното производство като необосновано, като разследването бъде възложено на друг съдебен район, защото били искали безрезултатно отвод на наблюдаващия прокурор и защото експерта посетил ПТП и участвал в огледа на местопроизшествието бил съсед на водачката П. М.. Молят да бъдат дадени указания за извършване на петорна САТЕ с различни от досегашните вещи лица с посочени от тях задачи, да бъде разпоредено на ШОП да не се разпореждат с веществените доказателства, да се приобщят по делото електронните снимки от огледа на местопроизшествието или ако липсвали, да се изискали записи и фотоснимки от медиите в електронен вид – които по делото били предоставени, но не били използвани.

Жалбата е подадена по пощата от легитимно за целта лице в срока по чл.243 ал.4 от НПК и на това основание е **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Съдът за да се произнесе по законосъобразността и обосноваността на горното постановление взе предвид следното: От материалите по Досъдебно производство № 3/2018г. по описа на ОСлО при ОП – Шумен, вх. №2072/2017г. по описа на Окръжна прокуратура - Шумен, е видно, че то е образувано на 10.05.2017г. на основание чл.212, ал.2 от НПК срещу неизвестен извършител за това, че на 10.05.2017г. на път 1-7 км.117+519м., край гр. Шумен при управление на МПС, нарушил правилата за движение и по непредпазливост причинил смъртта на А. Г. Г., ЕГН ***** от гр. Шумен, управлявала л. а. „Форд Фиеста“, рег. № *****, като при настъпилото ПТП пострадала и П. Р. М., ЕГН ***** от гр. Шумен, управлявала л. а. „Фолксваген Пасат“, рег. № ***** – престъпление по чл.343 ал.1 б.“в“ вр. чл.342 ал.1 от НК. Разследването първоначално е било водено от разследващ полицай при ОД МВР - Шумен. С постановление на наблюдаващия прокурор от ОП - Шумен от 15.02.2018год., поради фактическа и правна сложност, делото е иззето и е изготвено предложение до Административния ръководител при ОП - Шумен разследването да се възложи на следовател от ОСлО при ОП - Шумен. С постановление от 16.02.2018г. Окръжният прокурор при ОП - Шумен е възложил разследването на следовател от ОСлО при ОП - Шумен.

С постановление от 25.09.2018г. делото е било прекратено за първи път. Това постановление е било отменено от заместник на главния прокурор при ВКП на 22.02.2019г., като са дадени методически указания по хода на разследването. С постановление на наблюдаващия прокурор от 06.03.2019г. делото е изпратено за продължаване на разследването на следовател от ОСлО при ОП - Шумен. Във връзка с уважени искания на пострадалите и по инициатива на наблюдаващия прокурор, са давани допълнителни указания с цел изясняването на всички обстоятелства по случая. Разследването е приключило и е изпратено на ШОП със заключение на следователя за прекратяване на наказателното производство. Във фазата на действия на прокурора след завършване на разследването, прокурорът е приел, че липсва основание за привличане на конкретно лице към наказателна отговорност и с Постановление от 11.09.2020 година на Окръжна прокуратура гр. Шумен за втори път е прекратил наказателното производство по досъдебно производство № 3/2018г. по описа на ОСлО при ОП Шумен, вх. № 2072/2017 по описа на Окръжна прокуратура гр. Шумен на основание чл.243, ал.1, т.1,

вр. чл.24 ал. 1 т.4 и чл. 199 от НПК. С определение от 05.10.2020г. по ЧНД №313/2020г. на ОС – Шумен, потвърдено от АС- Варна с Определение №260096/18.11.2020г. по ВЧНД №349/2020г., това постановление е било отменено, след което делото е изпратено за продължаване на разследването, при което са били изпълнени дадените от съда указания и дадените преди това от зам.главен прокурор по конкретното дело. Разследването е приключило със заключение на следователя за прекратяване на наказателното производство.

С атакуваното пред настоящата инстанция Постановление от 12.09.2022г. наблюдаващият прокурор за трети път прекратил производството по делото, като приел, че вече са изяснени механизма на ПТП, поведението на всеки един от участниците в него и не съществува основание за събиране на нови доказателства.

В постановлението прокурорът установил от фактическа страна, че: На 10.05.2017г. по път I-7 - южен околоръстен път на гр. Шумен, А. Г. Г. управлявала л. а. „Форд Фиеста“ рег. № *****, собственост на „Астра и Ко“ ООД - София, в което работела. Пътувала в посока от с. Дибич, обл. Шумен към гр. Варна. През времевия диапазон от 18.00ч. до 18.30ч. на същата дата видимостта в района на пътно-транспортното произшествие била отлична, асфалтовият път бил сух и с добра маркировка. Описаният пътен участък представлявал двулентов път, с по една лента за движение във всяка посока, маркировката била с прекъсната линия, а от двете страни на пътя била поставена мантинела, ширината на пътното платно - 8 м., а всяка лента - по 4 метра.

В този момент по същия път в посока от гр. Нови пазар към гр. Шумен, т. е. в срещуположната посока на тази, в която пътувала Г., управлявала личния си л.а.,„Фолксваген Пасат“ рег. №***** свид. П. Р. М..

Процесният участък от пътя е след десен завой след спускане в посока юг. Това е посоката, в която се е движела свид. М., а в посока север - пътят представлявал прав участък след спускане.

Водачът на л.а.,„Форд Фиеста“ А. Г. Г. е напуснала лентата за движение, предназначена за управлявания от нея автомобил, защото е изпреварвала товарни автомобили и е последвало ПТП, в дясната лента за движение, от гледна точка на посоката на движение на свид.М. - т. е. в тази лента, в която

тя е управлявала автомобила си. При произшествието А. Г. Г. е починала, а сигналът за него бил подаден на тел.112 на 10.05.2017г. в 18.22ч.

Прокурорът приел, че тази фактическа обстановка следва от събраните по делото доказателства - свидетелски показания, протокол за оглед на местопроизшествие, както и заключенията на назначените по делото авто-технически експертизи и проведения следствен експеримент. Изрично е обсъдено в постановлението, че не са установени други свидетели на произшествието, освен М., която е свидетелствала, че е управлявала МПС в дясната лента за движение в посока гр.Велики Преслав, а в насрещната лента срещу нея са пътували последователно три тира, които в момента на разминаването и с тях, са били изпреварвани от другият участник в ПТП - водачът на л.а . „Форд Фиеста“ - А. Г. Г.. Прокурорът е приел, че от протокола за оглед, приложения снимков материал, както и от показанията на свидетелите М., Г., С. и Р., се установява, че след ПТП участващите в него два автомобила са се намирали в лентата за движение на автомобила, управляван от М., плътно до мантинелата. Обсъдил е също така, че движението и преминаването на сочените от свид.М. товарни автомобили - тирове, респ. водачите им, не са били установени, въпреки че са били проверени записите на находящи се в близост до произшествието камери, както и че според показанията на свид. Д. - полицейски служител в сектор ПКП при ОД на МВР – Шумен /т. IV, л.55-56 от ДП/, комуто били възложени ОИМ по настоящото дело, съществува възможност сочените от свид. М. три тира да са напуснали главния път и да са продължили в посока „Алкомет“ АД, но да не са достигнали завода, а след като са изчакали известен период от време поотделно водачите им да са продължили пътя си. По този начин, според свидетеля, не биха могли да бъдат установени тези камиони, още повече, че липсва каквато и да е информация, за регистрационните им номера или посока на движение. Затова прокурорът е посочил, че разследването е било проведеното при тези събрани доказателства и при две възможности - с оглед липсата на тирове на мястото на произшествието /Вариант I/ и при наличието на тирове на мястото на произшествието /Вариант II/. Освен това като възможност е било разследвано и дали свид. М., непосредствено преди ПТП не се е движела в насрещната лента за движение – т.е. в тази, в която е управлявала МПС починалата Г. /Вариант III/. Така по време на разследването органите на досъдебното производство обстойно са разследвали, не един, а

три възможни варианта на настъпване на ПТП.

В постановлението прокурорът приема, че при огледа не са установени спирачни следи от двата автомобила; че л.а. „Форд Фиеста“ рег. № ***** е намерен със скоростомер, сочещ „0“ км. ч., оборотомер - „0“ и скоростен лост на 5 предавка; че ръчната спирачка била вдигната; Приел е също така, че скоростомерът на другия автомобил сочел „90“ км./ч., а оборотомерът бил на 2000 оборота. От заключението на назначената по делото съдебномедицинска експертиза за оглед и аутопсия на труп №32/2017г., е прието, че при ПТП на Г. е причинена съчетана травма - глава, шия, гръден кош, корем и крайници, като непосредствената причина за смъртта е травматично разкъсване на сърцето и аортата и травматичните увреждания са резултат от ПТП и между тях и настъпилата смърт, съществува пряка причинна връзка. От заключението на съдебномедицинската експертиза по писмени данни №133/2017г. в постановлението се приема за установено, че при ПТП свид. М. е получила счупване на лъчевата кост на дясната предмишница на типично място, счупване на лявата ключица, ивицовидни кръвонасядания на предната гръдна и предната коремна стена, дясната слабилна област, контузия на десния глезен и множество охлузвания и кръвонасядания по долните крайници, като уврежданията са били причинени при ПТП. Причинено е трайно затруднение в движението на левия горен крайник и трайно затруднение в движението на десния горен крайник на пострадалата.

Детайлно прокурорът е обсъдил назначените авто-технически експертизи. Изрично е изключил при обсъждане на доказателствения материал, изводите на експертизата, нахождаща се на л. 88 - л.94, т. I от ДП, като е приел, че за изготвилото я вещо лице Венелин Борисов съществува основание за отвод - чл. 148, ал.1, т.1 от НПК, тъй като е съпруг на свидетел по делото, разпитан след изготвяне на експертизата. В постановлението детайлно прокурорът е обсъдил трите основни възможни варианта за осъществяване на ПТП изводими от кредитираните от него заключения на САТЕ, а именно:

Обсъдил е вариант I при който свид.М. управлява автомобила в дясната лента в нейната посока за движение, а починалата Г. напуска лентата, в която е управлявала автомобила си и навлиза в насрещната за нея лента за движение, без да има тирове. Липсата на тирове се лансира и от

жалбоподателите. Обсъдено е, че в този вариант според заключението на допълнителна Комплексна авто-техническа и медицинска експертиза - л. 155 - л. 182, т. II - скоростта на л. а. „Форд Фиеста“ рег. № ***** преди ПТП и към момента на удара е била 61 км/ч, а на л. а. „Фолксваген Пасат“ , рег. № ***** е била около 95 км. ч.; че непосредствено преди удара двата автомобила не са оставали спирачни следи /л.165, т. II от ДП/. Заключението е, че получените скорости на движение на автомобилите са и преди ПТП. Опасната зона за спиране на л.а. „Фолксваген Пасат“ рег. № *****, при горепосочената скорост е била около 89 м., а на другия автомобил - около 38м. Мястото на удара е в лентата за движение на л. а. „Фолксваген Пасат“ рег. № *****. При удара той се е намирал в собствената лента за движение, а другият автомобил е бил разположен косо на платното, заемащ част от ширината на лентата за движение на л.а. „Фолксваген Пасат“. В момента на навлизане на л. а. „Форд Фиеста“ рег. № ***** в насрещната лента, той се е намирал на 36 метра от мястото на удара, а л. а. „Фолксваген Пасат“ , рег. № ***** се е намирал на 56 м. от мястото на удара. Дистанцията между двата автомобила е била около 92 метра, а сборът от опасните зони за спиране на двата автомобила е около 127 м. При тези стойности водачът на л.а. „Форд Фиеста“ рег. № ***** А. Г. Г. е имала техническата възможност да предотврати ПТП, като непрекъснато контролира автомобила и запази движението в собствената си лента. Според вещите лица навлизането на автомобила в насрещната лента, се дължи на конкретни нейни действия, а не на внезапна техническа неизправност. Свид. М. не е имала техническата възможност да предотврати ПТП, защото Г. е навлязла в опасната зона за спиране на л. а. „Фолксваген Пасат“, управляван от М.. Опасната зона за спиране на л. а. „Фолксваген Пасат“ , рег. № ***** при скорост 90 км. ч. е около 82 м. Ето защо М. не е имала техническата възможност да предотврати ПТП при скорост на движение на управлявания от нея автомобил с 90 км/ч, т. е. при разрешената скорост.

Техническата причина, довела до ПТП е навлизането на л. а. „Форд Фиеста“, рег. № ***** в насрещната пътна лента при наличие на насрещно движещ се автомобил и завой със закрыта видимост. Технически правилно е било водачът на този автомобил да контролира непрекъснато МПС и да се движи в собствената дясна пътна лента.

Прокурорът е приел и извода, че травматични увреждания по тялото на

починалото лице изцяло съответстват на установения механизъм на ПТП. Обсъдено е, че според данните по делото, преди удара не са били намерени спирачни следи - л.179, т. II от делото. Прокурорът изрично е приел изводите на вещите лица, че при задействане на ръчната спирачна система следвало задните гуми да са блокирали и да оставят характерни следи на платното. Затова според експертите, спирачната система най-вероятно е задействана след спиране на автомобила от лица, осигуряващи обезопасяването на МПС. Лицето задействало ръчната спирачна система не било установено в хода на разследването, въпреки че всички лица, присъствали на местопроизшествието са били преразпитвани, включително и за това обстоятелство.

В постановлението е обсъдено и заключението на допълнителната тройна комплексна автотехническа и медицинска експертиза - л. 44 - л.65, т.III от делото, като изрично е посочено, че в нея няма налице промяна касателно изводите за причините за произшествието.

Прокурорът е обсъдил и посочената в жалбата спирачна следа, **която** вещите лица са обсъждали по фотоматериалите по делото /л.55-56, т.III от ДП/ и са приели за протривна - достигната с отлагане на автомобилната гума, като са посочили, че е с ясно изразена лява и дясна граница и по-светла средна част. Отчитайки, че тази следа не е описана в огледния протокол с начало и край, но допускайки, че е едно цяло, приемат, че е оставена от предната лява гума на л. а. „Форд Фиеста“ преди удара. При тези данни скоростта на това МПС преди удара е била 81 км. ч. При тази скорост опасната зона за спиране на този автомобил е била 58 метра. Приемат, че е възможно, Г. да е предприела маневра изпреварване на движещи се пред нея товарни автомобили, т. е. да е навлязла изцяло в лентата за насрещно движение - т. е. Вариант II. В този случай тя е възприела опасността от удар на разстояние около 40 м. от мястото на удара, а св. М. е възприела тази опасност на около 50 м. от мястото на удара. Свид. М. не е имала техническата възможност да възприеме значително по-рано другия автомобил и действията на водача ѝ за изпреварване. При тази скорост на л. а. „Форд Фиеста“ сборът на опасните зони за спиране на двата автомобила бил около 147 метра, а дистанцията между тях - 90 м. Произшествието е било предотвратимо при непрекъснато контролиране на л. а. „Форд Фиеста“ и движение в собствената лента. Навлизането в насрещната лента от страна на този автомобил е възможно да се дължи на предприета маневра изпреварване.

Свид. М. не е имала възможност да предотврати ПТП, когато другият автомобил е навлязъл в опасната зона за спиране на управляваното от нея МПС. Опасната зона за спиране на л. а. „Фолксваген Пасат“ при скорост от 90 км. ч. е около 82 метра и водачът не е имала техническата възможност да предотврати ПТП при скорост 90 км. ч. Произшествието е било предотвратимо при скорост на движението на л. а. „Форд Фиеста“ с около 63 км. ч. , а на „Фолксваген Пасат“ около 64 км. ч. - л. 62, т. III от делото. Травматичните увреждания по тялото на починалата не са могли да доведат до никакви действия след удара. Критичната скорост за движение в зоната на десния завой за водача на л. а. „Фолксваген Пасат“ била около 174 км. ч. Тъй като установената скорост е значително по-малка вещите лица не предполагат навлизане на автомобила в насрещната му лента за движение.

В постановлението е обсъден и вариант III разгледан от експертите - л.76 - л.92, т. III от делото, при която е извършен оглед на автомобилите от вещо лице. Констатирано е, че са тежко деформирани в резултат на произшествието. Кормилните, спирачните системи и агрегатите за задвижване на автомобилите са били технически изправни преди ПТП.

Подробно е обсъдена следа, неописана в огледния протокол, но посочена при формулиране на въпросите към вещите лица, като „видими спирачни следи“ на л.201, л.204 и л.205, т. I от делото, а също и л. 71 - 74, т. III на ДП. Вещите лица са обосנוвали извода, че тези „отложени следи“ не следва да бъдат квалифицирани като спирачни следи, защото нямали отношение към произшествието. Геометричното им разположение напълно изключвало възможността да са оставени от някой от автомобилите, участвали в произшествието. Мястото на удара, съответствало с динамиката на - движението на автомобила след ПТП, оставената зона на разпръснатите обекти, разлятата течност, деформациите по автомобилите, контакта на автомобилите с еластичната ограда, движението им преди удара и като цяло с физиката на обектите. Следата била със значителна продължителност преди и след зоната на произшествието, което посочват като очевидно на цитираните фотографски материали. Ако се приеме направление на движение спрямо посоката на л. а. „Фолксваген Пасат“, следата е от зоната на завоя, преминава в лявата лента, заобикаляйки спрелите автомобили, и отново се връща в дясната лента, на указаната посока. Разположението на следата не

кореспондира с траекторията на движението на масовия център на автомобил „Форд Фиеста“, като е на достатъчно голяма разстояние от автомобила. Този факт категорично изключва възможността следата да е оставена от този автомобил. Тя е с видимо наслагване на няколко отпечатъка в няколко зони на нейното продължение и е с характер на търкаляне на автомобилно колело при чисто или почти чисто търкаляне, т. е. с минимално странично плъзгане или увеличаване на гумата, а не от триене при плъзгане с механизъм на задействана спирачна уредба. При наличие на значително продължително триене, освен отлагането на следа от асфалта, би се отложил отпечатък и върху автомобилната гума. Технически най-вероятен механизъм на разположението на следата е направление на движението на неизвестен автомобил спрямо предварителната посока на движение на л. а. „Фолксваген Пасат“. При достигане на зоната на ПТП автомобилът е заобиколил двата автомобила и заграждението. Отлагането е при търкаляне на автомобилното колело с наслагване на няколко отпечатъка един върху друг.

В съответствие с проведеното динамично изследване, според експертите, технически е неправилно определението, че следите „започващи от лентата за движение на л. а. „Форд Фиеста“ и завършващи в лентата за движение на л. а. „Фолксваген Пасат“, защото от фотоматериалите не може да се фиксира начало и край на следите.

Освен това тезата за наличие на начало и край на следите и че двата автомобила са били разположени - при движение на автомобила „Форд Фиеста“ в лентата за насрещно движение, а другият автомобил се е връщал в собствената лента, е категорично отхвърлена от експертите - л. 91 - л.92, т. III от делото със седем аргумента:

1. В сочената зона на удара и наличните масивни деформации на автомобилите, няма отлагане на нито едно счупено стъкло, разлята течност или други предмети, които са налични при установеното място на удара.

2. Не може да се обясни продължението на отложената следа след лансираното място на удара.

3. Не може да се обясни, при задействана ръчна спирачка, защо не се е отложила следа от дясната гума на автомобил „Форд Фиеста“.

4. Не може да се обясни разположението на автомобилите след ПТП, а именно значителното изминало разстояние от автомобил „Форд Фиеста“,

върщайки се назад и продължаващото движение на л. а. „Фолксваген Пасат“ напред, без да е оставена следа, разпръснат отломък или част от автомобилите.

5. Съществено е противоречието на разположение на автомобил „Форд Фиеста“ в момента на удара, според лансираната теза, т. е. водачът на този автомобил е навлязла в насрещната лента при задействана ръчна спирачка и при пълен контрол над автомобила.

6. Не може да се обясни разположението на л. а. „Фолксваген Пасат“ при определената скорост за движение - 95 км. ч. със значително извиване на волана надясно, спрямо сочената посока за движение, т. е. за завръщане в собствената лента. Това би определило критична скорост в зоната на маневрата, значително по-ниска от 95 км/ч. т. е. посоченото разположение на автомобила е технически невъзможно.

7. При лансираната теза движението на автомобилите след удара би било различно и те биха се установили в покой на различни места, но не и по начин фиксиран в огледния протокол.

Още по-категорично този възможен механизъм на ПТП е отхвърлен в заключението на допълнителната автотехническа експертиза - т. V, л. 51 от делото, в която е посочено, че тази протривна черна следа не е оставена от участвалите в произшествието автомобили. Тя не определя траекторията на тези МПС преди ПТП, по време на удара и движението след удара.

Тази фактическа обстановка възприета от прокурора е подробно обоснована и аргументирана и като такава се възприема и от настоящата инстанция, тъй като само тези факти се установяват по несъмнен и категоричен начин от събраните по ДП доказателства.

При така установената фактическа обстановка прокурорът резонно обосновано и законосъобразно е направил правния извод, че не са събрани и не могат да бъдат събрани доказателства за привличане на конкретно лице към наказателна отговорност. Следва да се сподели като обоснован извода на прокурора, че след ПТП двата автомобила са се намирали плътно до мантинелата в лентата за движение на автомобила, управляван от М., като от протокола за оглед на местопроизшествие, снимковият материал, показанията на свидетелите М., Г., С. и Р., се изключва възможността участвалите в произшествието МПС да са премествани. По отношение на мястото на удара

прокурорът се е позовал и на деформациите по автомобилите, които също го доказват. Обсъдил е, че откритата при огледа протривна следа по металната еластична ограда, оцветена в червен цвят, съответства на червения цвят на л. а. „Форд Фиеста“, а разположението ѝ определя поведението на този автомобил след удара, където е последвал контакт между предния ляв калник на този автомобил и долната повърхност на металния профил. Протривната следа по десния банкет, достигала до нивото на разположение на предната дясна гума на другия участник в ПТП, съответства на направлението на движението на л. а. „Фолксваген Пасат“ , рег. № ***** след удара в условията на ограничение в движението на металната ограда - л. 160, т. II.

Това са фактите, които прокурорът приема за установени и пунктуално се е обосновавал защо. По всеки един детайл от ПТП, местопроизшествието и пътната обстановка прокурорът е изложил своето становище – посочил е какви факти възприема и от кои доказателства и експертни заключения черпи изводи за това. Доводът на прокурора, че експертизата не е доказателство в наказателния процес, а способ чрез който чрез специалните знание на вещите лица се прави извод от едни известни факти за други неизвестни такива и че заключенията не се ценят изолирано, а във връзка с всички доказателства събрани по делото, следва да се сподели категорично, защото почива на закона, на правната доктрина и на съдебната практика. Спорния момент според жалбоподателите е дали действително водачът на л.а.„Форд Фиеста“ А. Г. Г. е напуснала лентата за движение, предназначена за управлявания от нея автомобил, защото е изпреварвала товарни автомобили или причина за ПТП всъщност е поведението на пътя на водачката на л.а.„Фолксваген Пасат“ свид. П. Р. М. и изградената от нея защитна теза за според тях несъществуващи тирове. Безспорно отговорите на поставените от жалбоподателите въпроси от предмета на доказване по чл. 102 от НПК са от компетентността и на експерти със специални знания в областта на автотехническите експертизи. Именно за изясняване на тези поставени от жалбоподателите въпроси и неизяснени според тях обстоятелства делото е връщано нееднократно на прокурора и при всяко връщане е назначавана поредна съдебно-автотехническа експертиза, чието изготвяне е отнемало немалък период от време. При последното връщане на делото поради констатирани недостатъци в постановлението и дефицити в разследването от страна на ОС – Шумен и АС - Варна, са изпълнение всички указания на съда

и методическите указания на зам.главния прокурор по конкретното ДП. Според настоящия състав с назначаването и изготвянето и на последните две допълнителни САТЕ е извършен цялостен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства, като с кредитираните отговори на заключения на експертизи са дадени изчерпателни отговори относно механизма на автопроизшествието и пътната обстановка. Такъв дефицит като посочения в жалбата – че не били обсъдени всички възможни механизми на ПТП или местопроизшествието, атакуваното постановление няма. Въпросът относно механизма към експертите е ясно поставен още за първата КСАТМЕ в т.ІІ от ДП. От всички изготвени заключения е видно, че вещите лица подробно и детайлно са обсъждали всички възможни механизми, включително предлаганите от жалбоподателката Г. Г. и различните и процесуални представители във времето.

Както е посочил прокурорът в случая експертите със специални знания дават категоричен отговор на въпросите за поведението на водачите на автомобилите преди ПТП, скоростите, с които МПС са били управлявани, мястото и механизма на произшествието и техните заключения съответстват на събраните при разследването доказателства. Затова следва да се сподели и извода в обжалваното постановление, че ПТП се е случило в лентата за движение на свид. М., а пострадалата Г. е навлязла в насрещната за нея лента. Доводът на прокурора, че пострадалата Г. е изпреварвала три тира, намира опора в преките доказателства от показанията на свид.М., в проведения следствен експеримент и в заключенията на кредитираните САТЕ по ДП. Водачите на тези тирове не са установени, а възможността за наличието им и без да са на записите е приета за установена със свидетелски показания от полицейския служител извършил ОИМ свид.Д.. Обосновал се е защо приема за установена скоростта, с която М. се е движела, както и тази на пострадалата за 81 км/ч. в съответствие със заключението на експертизата л. 44 - л.65, т. ІІІ от ДП, възприел е и че тя е употребила спирачки, видими, според вещите лица на фотоалбума.

Прокурорът детайлно е анализирал и възможността Г. да се е движела със скорост 61 км/ч., без да е изпреварвала други МПС - та /тирове/ и без да е употребила спирачки /л. 155 - л. 182, т. ІІ/, като приел извода на експертите, че в този случай отново произшествието е станало в срещуположната за нея лента, където тя е навлязла с управлявания автомобил. Затова се явява

логично следващ и обоснован извода му, че и в двата случая М. не носи вина за произшествието, защото опасната зона за спиране на л. а. „Фолксваген Пасат“ при скорост от 90 км/ч. е около 82 метра и водачът на този автомобил не е имала техническата възможност да предотврати ПТП при скорост от 90 км/ч. Произшествието е било предотвратило при скорост на движението на л. а. „Форд Фиеста“ с около 63 км/ч., а на „Фолксваген Пасат“ около 64 км/ч. - л. 62, т.ІІІ от делото. И в двата описани варианта на скорост управляваното от Г. МПС, М. възприела опасността в такъв момент, че дори и с разрешената за този участък скорост на движение, не би могла да предотврати случилото се. Опасността от нейна гледна точка, изразяваща се в навлизането на насрещно идващия автомобил в нейната лента за движение, е възникнала в момент, в който при разрешената за този пътен участък скорост, не е могла да реагира, за да предотврати удара. Обосновано прокурорът е възприел изцяло заключението на вещите лица поради изложените в него подробни и логични доводи и изводи, съответстващи на събраните при разследването доказателства, че мястото на удара не е различно от това, което е фиксирано в огледния протокол. Изрично е обсъдено в постановлението, че следата, видима на л.201, л.204 и л.205, т. І от делото, а също и л.71 - 74, т. ІІІ на делото е неотнормима към произшествието. Не се налага отново изискване на електронни носители на снимки от местопроизшествието, защото те вече са приложени по делото в електронен вид. Представените в хартиен вариант копия на снимки също са достатъчно ясни и вещите лица са коментирали по категоричен начин техните изображения.

Обоснован и съответен на събрания по ДП доказателствен материал, е извода на прокурора, че липсват доказателства М. да е напускала лентата, в която е пътувала, още повече, че съгласно изводите на вещите лица в експертизата, приложена на л. 76 - л.92, т. ІІІ и тази в т.V от делото, такова движение, с оглед скоростта, с която е управлявала автомобила теоретично е невъзможно. Твърдението в жалбата, че именно това се е случило, всъщност е хипотеза неподкрепена с доказателства по делото или с изводи от експертизи. Желанието на жалбоподателката Г. за други изводи е житейски обяснимо, но не намира опора в материалите по делото. Развитите хипотези в жалбата са резултат от анализ на факти, които не се установяват от доказателства по делото.

Обстоятелството, че никоя от експертизите не дава именно желаните от

жалбоподателите отговори, не прави експертизите некомпетентни, необосновани или непълни. Не се налага назначаване на повторна или допълнителна експертиза, включваща нови пет вещи лица и то от друг съдебен район. ПТП е осъществено в Шуменска област, а вещите лица изготвили експертните заключения са от друг съдебен район – вещо лице проф.д.т.н.инж.С. М. К. е вписан към АС – София, Пловдив, СГС, ОС – Пловдив, Стара Загора Сливен и други, а доц.д-р Х. В. У. е вещо лице към Апелативен съд – Бургас и Окръжен съд – Сливен. Именно жалбоподателката Г. на 24.01.2018г. е поискала по делото да бъде назначен като вещо лице проф.С. К. /л.191, т.І/. Поставените в жалбата въпроси към експертите, макар и формулирани по различен начин, реално дублират вече поставяни въпроси, на които е даден обоснован отговор.

За да прецени характера на исканата в жалбата експертиза съдът съобрази Решение №209/28.09.2017г. по к.н.д. № 761/17 год. на II н.о. на ВКС според което е налице същностна разлика между нова, повторна и допълнителна експертиза: *„Допълнителна експертиза се назначава, когато заключението не е достатъчно пълно и ясно. Това са случаите, при които на вещите лица се поставят нови задачи, различни от първоначално формулираните въпроси, свързани с проверка на нова версия, с изследване на допълнително постъпили данни, или нови обекти. Те винаги се обсъждат и анализират в съвкупност с основния предмет на експертно изследване, и експертизата се нарича допълнителна, именно защото го допълва. Повторна експертиза се назначава, когато заключението не е обосновано и възниква съмнение в неговата правилност. Изхождайки от целта на експертизата – да даде възможност на решаващия орган да ползва достиженията на в областта на науката, изкуството или техниката, за което сам не притежава необходимите специални знания, както и от съдържанието, определено в чл.152, ал.1 от НПК, следва извод, че повторна експертиза се назначава, когато първоначалната е негодна да изпълни възложените ѝ процесуални функции. Възможна е и трета хипотеза, при която две отделни самостоятелни, независими една от друга експертизи, изготвени от различни вещи лица, представени в рамките на едно наказателно производство, отговарят на идентични въпроси. Такава ситуация е възможна, например, при обединяване на дела. Същностните разлики между допълнителната, повторната и отделната експертиза*

обуславят и необходимостта от диференциран подход на съда. Когато назначава допълнителна експертиза, съдът следва да постави на вещите лица нови въпроси, различни от тези, на които вече е даден отговор, да им укаже какви нови данни или предмети да изследват, или какви нови методи на изследване да приложат. При всички случаи експертите следва да са запознати обстойно с първоначалното заключение, и ако в хода на работа по допълнителната задача преценят, че са наложителни промени в него, са длъжни да ги посочат, дори и без това да е формулирано като въпрос, съгласно разпоредбата на чл.152, ал.3 от НПК. В такава случаи вещите лица следва да посочат кои от направените изводи вече не са актуални, по каква причина, да формулират новите точни отговори на първоначално зададените въпроси. Поради тази свързаност между основното и допълнително заключение, без да съществува като изрично законово изискване, с оглед принципа на процесуална икономия, съдебната практика се е ориентирала към назначаване на същите вещи лица, като този подход се препоръчва и в доктрината /“Криминалистика“ проф.д-р Ц. Ц./. ... Назначаването на повторна експертиза означава, че първоначалната е негодна да изпълни своите процесуални функции, и като такава, не е необходимо съдът да съобразява изводите си с нея. В този смисъл, съдът дължи отговор на въпроса защо счита, че се налага назначаването на повторна експертиза, а не защо е достигнал до изводи, които са в противоречие с първоначалната. Обичайни причини налагащи назначаване на повторна експертиза са липсата на достатъчна професионална компетентност на вещите лица, противоречиви и необосновани изводи, допуснати грешки. При това положение, също без да е изрично посочено в закона, логично е повторната експертиза да бъде възложена на различни вещи лица. В третата възможна хипотеза, когато по делото са налични две отделни експертизи с еднакъв предмет, чиито заключения се различават, най-успешно начин за преодоляване на противоречието между тях е назначаването на трета „арбитражна“ експертиза. В този случай е препоръчително, освен вече работилите по задачата вещи лица, да бъдат включени и нови, а броят им да е нечетен, за да е възможно формиране на мнозинство в случай на особено мнение.“ В този смисъл и решение №432 от 30.12.2015г. на ВКС по н.д.№1426/15 на III н.о. на ВКС, според което целта на арбитражната експертиза е да прецени различните становища по предишните

експертни заключения и да даде отговор доколко използваните от вещите лица методи и средства са били подходящи и съответстващи на съвременните специални знания в областта, да преодолее съществуващите противоречия в тях и да разреши възникналия научен спор. В светлината на възприетото от практиката на ВКС, в настоящия случай не е налице нито една от посочените хипотези за да се назначава поредна експертиза, било то повторна, допълнителна или арбитражна.

Обсъдените от прокурора експертизи са дали надлежен научен отговор на поставените им въпроси. Експертите са хабилитирани преподаватели във висши учебни заведения с дългогодишен практически опит. Няма никакво основание за съмнение относно тяхната компетентност и опит, за да се назначава повторна експертиза по въпроси които вече са получили отговор. Няма налице и различни становища в представените експертни заключения по основните въпроси относно механизма на ПТП и причините за настъпването му и няма съмнение за това, че използваните от вещите лица методи и средства са били подходящи и съответстващи на съвременните специални знания в областта. Изчерпателната експертна дейност е била насочена, за да се преодолее именно съмнението на жалбоподателите за съществуващи други версии за механизма на ПТП. Оспорваната от жалбоподателите компютърна визуализация всъщност е била указана в Определението на ШОС, с което е върнал делото за доразследване, тъй като е преценил, че с нея могат да се изяснят всички технически параметри и по механизма на ПТП. Освен това компютърен модел на ПТП е поискала и жалбоподателката на 24.01.2018г. /л.191, т.I/, а един от процесуалните и представители адв.Михайлов е поискал 3-D визуализация на различните варианти на следствия експеримент /л.66, т.IV/. Изготвените заключения на петте комплексни САТМЕ и допълнителни САТЕ /КСАТМЕ – л.155 - л.182, т.II; ДСАТМЕ – л.44 - л.65, т.III; ДСАТЕ – л.76 - л.92, т.III; ДСАТЕ – л.9 - л.31, т.V, ДСАТЕ – л.34 - л.51, т.V/, по делото са пълни, ясни, обосновани сами по себе си и разглеждани заедно те взаимно се допълват. Специалните знания, притежавани от експертите и техния отговор на въпросите за поведението на водачите на автомобилите преди ПТП, скоростите, с които МПС са били управлявани, мястото и механизма на произшествието сочат, че ПТП е станало в лентата, в която е управлявала своя автомобил свид. М., а пострадалата Г. е навлязла в тази, насрещна за нея лента за движение.

Експертите са отговорили включително и на въпроса каква е причината за навлизането на л.а. „Форд Фиеста“ в лентата за насречно движение и предизвикано ли е то от поведението и на насречно движещия се автомобил – втория участник в произшествието. Усърдно е изследвано и обстоятелството, че л.а. Форд Фиеста е намерен след ПТП с вдигната ръчна спирачка чрез преразпита на свидетелите дошли на местопроизшествието – както от полицейските екипи, така и от медицинските екипи. Положени са всички възможни усилия за да се съберат данни и от записите на компютрите на двата автомобила относно скоростта им на движение към момента на ПТП, датата и часа на задействане на пиропатрон; обороти на автомобилите и на каква предавка са били към момента на ПТП; дали автомобилът е бил в състояние на ускорение или е бил в състояние на намаляване на скоростта (спиране), но независимо от многобройните писма и отговори по делото /напр. л.142, 157, 159, 161 в т.ІІІ и л. 67, 71, 95, 102 в т.ІV/ и разпита на свид.І. В. и свид.М. Д., по делото е установено какви данни могат да се извлекат принципно, но такива данни към часа на ПТП няма. Безспорно е установено, че записите на GPS на л.а. „Форд Фиеста“ приключват в 16:53 часа - повече от час преди произшествието и като вероятна причина е посочено външна намеса да се блокира сигнала, за да няма проследяване на автомобила.

Авто-техническите въпроси, които жалбоподателите поставят в жалбата си са получили своя отговор включително и от последните две допълнителни САТЕ приложени в т.V от ДП, защото те са били поставяни нееднократно и в хода на ДП и при предявяване на материалите по него и органите на разследването са положили усърдие да разследват всяко изказано съмнение от страна на жалбоподателката Г. и процесуалните и представители, относно процесния случай. Назначените по ДП експертизи реално дават отговор и на всички поставени въпроси от жалбоподателите в настоящата им жалба, но дадените отговори са неудовлетворяващи за тях и реално с жалбата те предлагат друг анализ на доказателствата по делото, други установени факти и други изводи с експертен характер. Безспорно това е тяхно право, но следва да се държи сметка и за характера на настоящото производство в съда и за правомощията на съда като контролно-отменителна инстанция. Предмет на съдебния контрол в производството по чл. 243 ал. 5 и сл. от НПК е постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното

производство, като се държи сметка и за конституционно установените му правомощия да предприеме или да откаже наказателно преследване. Съдът не може да подмени вътрешното убеждение на прокурора да кредитира определени доказателства или да възприеме изводите на конкретна експертиза или на част от нея. В производството по чл. 243 ал. 6 от НПК съдът не е оправомощен да се произнася по въпросите от компетентността на прокурора чрез собствена, различна от изложената в постановлението, интерпретация на доказателствата, събрани в досъдебната фаза. В тази своя преценка прокурорът се ползва с автономност, която не подлежи на съдебен контрол и попада извън предметните предели на произнасянето по чл. 243 от НПК. Съдът е обвързан с фактическите положения установени от прокурора и за съда не е налице процесуална възможност да възприема нови фактически положения. Съдът не може да измества прокурора в преценката му за наличие на основания за водене на разследване по отношение на конкретни лица и деяния и съответно относно тяхната правилна правна квалификация. Противното би означавало да се измести прокурора от ръководно решаващата му функция на досъдебната фаза, която включва и преценката дали да се проведе разследване и за какво престъпление. Това са все въпроси, които попадат извън обхвата на контролните правомощия на съда по чл. 243 от НПК. Това не може да стане и при прилагане на разпоредбата на чл. 243, ал. 6, т. 2 НПК, която дава възможност на съда да измени постановлението относно основанията за прекратяване на наказателното производство. Съдът няма право да посочи конкретен извършител на престъпление и не може да върне дело на прокурора с указания да бъде продължено срещу конкретен или неизвестен извършител. Преценката за това при наличието на вече постановено Постановление за прекратяване на наказателното производство е от компетентността единствено на по-горестоящата прокуратура по реда на чл. 243 ал. 10 от НПК. Тази разпоредба гарантира интересите на правоприлагането и предоставя възможност постановлението за прекратяване да бъде предмет на служебна проверка от прокурор от по-горестоящата прокуратура. В обсега на компетентността си такова произнасяне би могло да засегне различни факти и категорично да обобщи следващите се правни изводи.

Освен, че съдът не може да приеме различни факти, следва да се посочи, че всъщност в случая липсват каквито и да било преки доказателства

по делото в подкрепа на версията на жалбоподателите. Дори и да съществуваше експертиза с пожеланите от тях отговори, следваше да има и доказателства в тази насока. Както и прокурорът е посочил експертизата не е доказателство в наказателния процес, а е способ за проверка на наличните доказателства. Възбуждането на обвинение срещу определено лице само и единствено въз основа на заключение на експертиза прави незащитима позицията на прокуратурата при внасяне на евентуален обвинителен акт в съда. В случая показанията на пострадалата свид. М. за наличие на 3 броя тирове, са проверени чрез извършването на следствен експеримент, с което е било изпълнено и методическото указание на зам.главния прокурор по делото, независимо от материализираното по ДП вътрешно убеждение на наблюдаващия прокурор, че може да се застраши живота и здравето на участниците в това процесуално действие. С необходимата статика и без излишна динамика е била преценена видимостта, разположението на превозните средства по пътното платно, респ. лентите за движение, при наличието на тирове и без наличие на тирове и е проверено по какъв начин това би се отразило на възможния механизъм на местопроизшествието. С поставените от жалбоподателите въпроси всъщност са проверени версиите лансирани от жалбоподателката Г. и нейния съпруг – родители на починалата А. Г., в показанията им като свидетели. Действително техните показания са източник на доказателства, но те не са присъствали на местопроизшествието и нямат преки впечатления от случилото се, поради което техните показания могат да са източник само на косвени доказателства. Дори и в този случай обаче техните показания са в насока, че тяхната дъщеря не би могла да извърши нарушение на ЗДвП защото по принцип била внимателен шофьор и имала златен талон. Сам по себе си обаче този факт не е достатъчен за да обори преките доказателства – а преки доказателства се установяват от показанията на М. – другия участник в ПТП. Показанията на свид.М. са последователни и безпротиворечиви. При всички разпити тя последователно твърди едни и същи факти, а по отношение на наличието на тирове – това е споделяно от нея непосредствено след ПТП на редица свидетели. Нейните показания са в синхрон с показанията на свидетелите които са спрели непосредствено след ПТП, включително и колегите на Г. – свидС.С. и свид.Р. Р. на свидетелите от полицейските екипи и медицинските екипи, които са дошли на местопроизшествието и които свидетелстват и за пътната

обстановка. Освен това техните показания са в синхрон и с показанията на групата от свидетели, на които свид.М. след произшествието е споделила детайли от произшествието – свид.И, М., свид.М.М., свид.Р.Р. свид.Р,Р., свид.С. Б., свид. Л. А.. По делото са разпитани в качеството на свидетели множество лекари, фелдшери, медицински работници и шофьори на линейки, имащи касателство с обслужването на процесното ПТП и лечението на пациентката П. М. по време на престоя ѝ след ПТП в "МБАЛ-Шумен" АД. Разпитани са всички лица имащи отношение към процесния случай – двата екипа на ЦСМП – Шумен съставени от фелдшер, медицинска сестра и шофьор, изпратени на местопроизшествието, медицинските специалисти, извършвали манипулации или изследвания на П. М. и лекарите извършили диагностиката и/или лечението ѝ в КАРИЛ в „МБАЛ-Шумен“ АД. Разпитани са били като свидетели и лицата, които са били в непосредствен контакт с М. при приемането ѝ, по време и след това в болничното заведение – вкл. бившият ѝ съпруг свид. Л. А., майка ѝ свид.Р.Р. баща ѝ свид.Р,Р., приятелят ѝ свид.И, М., приятелките ѝ свид.М.М. и свид.С. Б.. Техните показания са в синхрон помежду си и са взаимнодопълващи се. Т.е. всички възможни лица, от които могат да се изчерпят данни за разкриване на фактическата обстановка са били разпитани и то нееднократно като свидетели от органите на ДП.

Жалбоподателите смятат, че огледа на местопроизшествие бил извършен некомпетентно, като излагат съображенията си за това. Посочените от тях нарушения при съставяне протокола за оглед на местопроизшествие от 10.05.2017г. касаещи качествения и пълен оглед на местопроизшествие, не го правят негодно доказателствено средство по отношение на обстоятелствата вписани в него, тъй като е изготвен по предвидения в НПК ред. Освен това дори и при връщане на делото за доразследване, посочените пропуски и непълноти не могат да се санират с преповтаряне на извършеното действие, тъй като същото е специфично по време и място. Резонно органите на разследването са санирали тези пропуски чрез събирането на доказателства с други доказателствени средства – допълнителни разпити, анализ на снимките и изготвените фотоалбуми, с изискване на допълнителна писмена информация от компетентни сервиси и фирми за МПС, от записи от камери и др.

Т.е. по ДП са събрани и всички възможни писмени доказателства.

Гласните и писмените доказателства са проверени чрез назначените съдебно-автотехнически и медицински експертизи и прокурорът изрично е посочил в постановлението кои заключения кредитира, в кои техни части и защо. Не са налице законовите предпоставки за назначаване на нова, повторна, допълнителна или арбитражна експертиза.

По отношение на дейността на двете водачки на МПС М. и Г., изводите на прокурора почиват на верен и пълен анализ на събраните по делото доказателства и материалният закон е приложен правилно. Резонно при събраните доказателства прокурорът е достигнал до единствено възможния извод, че причина за ПТП е неправомерното поведение на А. Г. Г., изразяващо се в навлизане на управлявания от нея автомобил в насрещната лента за движение в нарушение на чл.16, ал.1, т.1 от ЗДвП и на чл.42, ал.2, т.2 от ЗДвП, в резултат на което тя е починала, а свид. М. е получила средна телесна повреда. Този извод на прокурора е правилен, обоснован, съответен на доказателствата и на съдебната практика. Законосъобразно прокурорът не е включил в кръга на нарушените от Г. разпоредби на ЗДвП обстоятелството, че предпазния колан е бил закопчан зад гърба ѝ /съобразно показанията на свид.С.С., свид.А. А. и свид.Ц. Ц. защото само по себе си това нарушение не е допринесло за настъпване на ПТП. Ако прокурорът беше възприел наличие на нарушение на правило за движение по пътищата от страна на свид.М., то следваше именно това нарушение да е в безспорна пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, респ. с настъпилия противоправен резултат. Установените в постановлението на прокурора факти, не дават основание и не могат да послужат за юридическо формулиране на определен престъпен фактически състав срещу М.. Нейното поведение като водач на МПС на 10.05.2017г. не съдържа елементи на обективния и субективния състав на престъплението по чл.343 от НК, тъй като няма данни тя да е нарушила правило за движение по пътищата, което да е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия противоправен резултат. Нито събраните гласни и писмени доказателства, нито заключенията на експертизите извеждат някаква пряка причинно-следствена връзка на поведението на М. с настъпилото ПТП, за да може по несъмнен начин да се приеме съставомерност на деяние по чл.343 от НК и да и се ангажира наказателната ѝ отговорност. Именно невъзможността да бъде изведена причинно-следствена връзка е обусловила прекратяването на наказателното

производство.

По изложените съображения съдът не споделя твърдението на жалбоподателите, че издаденото постановление е незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

По време на разследването не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Няма никакви данни да са или да са били налице основания за отвод на наблюдаващия прокурор или на цялата Окръжна прокуратура - Шумен. Няма никакви данни, че участието на вещото лице Борисов е повлияло по някакъв начин на разследването. Както вече бе обсъдено, след като наблюдаващия прокурор е установил, че вещо лице Борисов е съпруг на впоследствие разпитан свидетел, е изключил при обсъждане на доказателствата по делото, заключението на неговата експертиза. М. е била разпитана за първи път на 18.05.2017г., а не 10-месеца по-късно както се твърди в жалбата. Предвид установения факт, че тя е била със сини болки от счупени кости, логично не е била разпитана преди, по време или непосредствено след операцията за наместване на костите, респ. преди да е в състояние да дава показания по делото. Групата от свидетели потвърждаващи версията на М. са разпитани по различно време, но те са едноточни и потвърждават версията на М., така че не могат да бъдат упрекнати, че не помнят нещо поради изтекъл период от време, а свид.Маринов който е отишъл на местопроизшествието е бил разпитан още на 05.06.2017г. – т.е скоро след произшествието.

По изложените по-горе съображения, съдът намира за неоснователен довода на жалбоподателите, че не са взети всички необходими мерки, с които да се осигури разкриването на обективната истина и че механизмът на местопроизшествието не е изяснен. Цялото разследване по делото е било насочено към проверка на лансираните още при втория разпит като свидетел от 15.05.2017г. съмнения на жалбоподателката Г., че М. е говорила по телефона и вътрешното ѝ убеждение, че не е имало камиони, а М. се е движила с висока скорост и е навлязла в лентата за движение на Г.. След като прокуратурата е разследвала дори и дочутите от Г. мълви относно ПТП, то ШОП не може да бъде упрекната в заинтересовано разследване на делото и подобни доводи съдът намира за безпочвени. Необосновано е искането

разследването да бъде възложено на друг съдебен район. Обстоятелството, че при липса на основания за отвод прокурорът не си е направил – е израз на професионално отношение към служебните задължения.

По изложените по-горе подробни аргументи, съдът намира, че и оплакването по отношение на липсата на категоричен отговор на основни въпроси, изясняващи механизма на ПТП в изготвените КСАТЕ е абсолютно неоснователно и безпочвено. Експертизите са изследвали и възраженията по отношение на износеността на гумите на л.а., „Фолксваген“, по отношение на спирачните следи, на критичната скорост за завоя, на мястото на удара и извършения следствен експеримент. Това, че заключенията на утвърдени хабилитирани специалисти с многогодишен практически опит не удовлетворяват жалбоподателите, не опорочава експертизите и не се налага извършване на петорна САТЕ с различни от досегашните вещи лица.

Изводите на наблюдаващия прокурор не почиват на предположения. Възражението че са изградени върху хипотетични и абсурдни варианти от следствен експеримент е неоснователно, тъй като следственият експеримент е бил извършен освен по факти по делото и по предложените от жалбоподателите варианти.

Разпореждането с веществените доказателства следва логичния ход на постановлението и прокурорът се е разпоредил правилно с веществените доказателства.

Оплакването, че електронните снимки от огледа на местопроизшествието не били приобщени е абсолютно несъстоятелно. Видно от писмо от следователя на л.74 от т.ІІ тези снимки са били изискани от ОДМВР. На л.75 в т.ІІ е писмото с които ОДМВР е изпратило на разследващите снимките в електронен вариант, диска със снимките се намира на л.77, а видно от писмото на л.76 тези снимки са били изпратени на вещите лица. Освен това е извършен и Протокол за оглед на веществени доказателства и те са били и разпечатани в хартиен вид. – л.79-85. По отношение на хартиените снимки изготвени от свид.Илиян Илиев – същите са представени именно от страна на жалбоподателите по делото и то на няколко пъти л.201-205 т.І, л.122-126, т.ІІІ и л.132-136 т.ІІІ. Хартиените снимки са с отлично качество, били са използвани при изготвяне на експертизите, обсъждани са детайлно от вещите лица и те са дали обоснован анализ на

видимите следи, като са посочили пунктуално защо обсъжданата от жалбоподателите следа не е от процесното ПТП.

Затова при установената фактическа обстановка, правния извод на прокурора, че не следва да се възбужда обвинение срещу конкретно лице, следва да се сподели. Приетата фактическа обстановка по отношение на дейността на Г. и М. е кореспондираща със събраните по делото доказателства. Същата е установена след събиране и проверка на относимите към казуса доказателства, като в постановлението е направен обоснован прочит и анализ както на доказателствата, така и на експертните заключения. Искането на жалбоподателите за поредно връщане на делото за доразследване, за да се назначава поредна експертиза със същите или идентични въпроси, но с други вещи лица, както и да се изискват повторно електронни варианти на вече представени по делото снимки, не следва да бъде уважено. Безспорно вече е нарушен чл.6.1 от ЕКЗПЧ и чл. 22 ал.1 от НПК за разглеждане на делото в разумен срок - от 10.05.2017 година, когато делото е образувано до настоящия момент през 2022 година.

Предвид всичко изложено, настоящият състав на ШОС, като прецени всички събрани по ДП доказателства, релевантни за делото съгласно чл.14 от НПК поотделно и в тяхната съвкупност, приема, че извода на прокурора за липса на основание за привличане на конкретно лице към наказателна отговорност е правилен и обоснован. Въз основа на събраните доказателства и изложените доводи, съдът приема, че направените изводи от ШОП затова, че наказателното производство по делото следва да се прекрати изцяло, са правилни, обосновани и законосъобразни. Именно поради това и постановлението на ШОП, с което се прекратява наказателното производство по делото водено срещу неизвестен извършител за извършено престъпление по чл.343 ал.1 б.“в“ от НК на основание чл. 243 ал.1 т.1, във връзка с чл.24, ал.1, т.1 от НК се явява правилно, законосъобразно и обосновано и като такова следва да бъде потвърдено, като жалбата срещу него следва да бъде оставена без уважение.

Предвид гореизложеното и на основание чл.243 ал.6 т.1 от НПК, ШОС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление на ШОП от 12.09.2022г., с което на

основание чл. 243 ал.1 т.1, във връзка с чл.24, ал.1, т.1 от НПК е прекратено наказателното производство по Досъдебно производство № 3/2018г. на ОСЛО при ОП-Шумен, входящ № 2072/2017г. на Окръжна прокуратура Шумен.

Копие от определението да се изпрати на жалбоподателката, на повереника ѝ адв.Б., на П. Р. М. и на ШОП.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от съобщаването му с връчване на копие от него на страните чрез ШОС пред Апелативен съд – гр.Варна.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____